

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (V.Belous)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S.Procopciuc, N.Chircu, E.Grumeza)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Întreprinderea Individuală ”Țîmpov Semion”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Regia Apă Canal Bălți” împotriva Întreprinderii Individuale „Țîmpov Semion” cu privire la încasarea datoriei și rezilierea contractelor,

împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Bălți prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală ”Țîmpov Semion” și a fost menținută hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 20 iulie 2017 Întreprinderea Municipală „Regia Apă Canal Bălți” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Țîmpov Semion” cu privire la încasarea datoriei și rezilierea contractelor.

În motivarea acțiunii s-a indicat că între ÎM ”Regia Apă Canal Bălți” ca cumpărător și ÎI ”Țîmpov Semion” ca vânzător au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare nr.3/9 din 30.10.2015 și nr.18 din 13.09.2016, prin care vânzătorul s-a obligat să transmită bunuri materiale cumpărătorului, iar ultimul să le preia și să le achite.

În temeiul contractelor indicate, ÎM ”Regia Apă Canal Bălți” și-a onorat obligația de plată, achitând suma totală de 98 116 lei, însă ÎI ”Țîmpov Semion” la rândul său, a transmis bunuri materiale doar în sumă de 78 282 de lei, fapt ce a dus la încălcarea condițiilor contractului, acumulând o datorie de 19 834 de lei.

A declarat reclamantul că a expediat în adresa pârâtului notificare cu solicitarea de a achita datoria, informând totodată despre intenția de a rezilia contractele, dar plata nu a avut loc.

Reclamantul a solicitat rezilierea contractelor nr.3/9 din 30.10.2015 și nr.18 din 13.09.2016, încheiate între ÎM ”Regia Apă Canal Bălți” și ÎI ”Țîmpov Semion” și încasarea datoriei în sumă de 19 834 de lei.

Prin hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central acțiunea a fost admisă. S-au reziliat contractele de vânzare-cumpărare nr. 3/9 din 30.10.2015 și nr. 18 din 13.09.2016, încheiate între ÎM „Regia Apă Canal Bălți” și ÎI „Țîmpov Semion”. S-a încasat de la ÎI „Țîmpov Semion” în folosul ÎM „Regia Apă Canal Bălți” datoria în sumă de 15 834 de lei. S-a încasat de la ÎI „Țîmpov Semion” în folosul statului taxa de stat de a cărei plată reclamantul a fost scutit la depunerea cererii, proporțional părții admise din acțiune în sumă de 475,02 lei. S-au încasat de la ÎI „Țîmpov Semion” cheltuielile aferente judecării pricinii suportate de instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și chemarea părților în judecată în sumă de 70,68 de lei.

Prin decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de ÎI „Țîmpov Semion” și a fost menținută hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a invocat că suma de 15 834 de lei prezintă valoarea obligației neexecutate de pîrît, ce rezultă din două contracte și anume: contractul de vânzare-cumpărare nr. 3/9 din 30.10.2015 și nr. 18 din 13.09.2016.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a menționat asupra faptului că ÎI „Țîmpov Semion” a ignorat condițiile contractuale privitor la transmiterea în termen a bunurilor în valoare de 19 834 de lei, iar după acționarea în judecată a pîrîtilui, acesta a achitat suma de 4000 lei, astfel este întemeiată cerința cu privire la rezilierea contractelor.

Conform prevederilor art. 735 alin. (1), (2) Cod civil, o parte poate rezolvi contractul, dacă există o neexecutare esențială din partea celeilalte părți. Pentru determinarea neexecutării esențiale, în special se iau în considerare următoarele circumstanțe: a) neexecutarea privează substanțial creditorul de ceea ce acesta se aștepta de la executarea contractului, cu excepția cazului cînd debitorul demonstrează că nu a prevăzut și nu putea să prevadă în mod rezonabil rezultatul scontat; b) executarea întocmai a obligațiilor ține de esența contractului; c) neexecutarea este intenționată sau din culpă gravă; d) neexecutarea dă temei creditorului să presupună că nu poate conta pe executarea în viitor a contractului.

Instanța de apel a indicat că neexecutarea la timp a obligației de a livra marfa este una esențială, care a determinat reclamantul/creditor să renunțe la executarea obligației în natură de către pîrîtul debitor.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a dispus încasarea de la ÎI „Țîmpov Semion” în beneficiul ÎM „Regia Apă Canal Bălți” datoria contractuală în sumă de 15834 de lei.

La 03 septembrie 2018, Întreprinderea Individuală „Țîmpov Semion” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia

să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 15 mai 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 06 iulie 2018.

Astfel, recursul declarat la 03 septembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Individuală ”Țîmpov Semion” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Individuală ”Țîmpov Semion”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Întreprinderea Individuală ”Țîmpov Semion”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Individuală ”Țîmpov Semion”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru